

песен, която неудържимо напирва отвън./

"Тури су седло от сребро,

тури му златни поводи,

тури му възда от звезда..." /

ДОБРОМИР: Каква е тая песен?

ИВА: Утре е Гергьовден. Момите ходят със запалени воденици да берат лековити треви по междите и да дият "Богородична ръка"... А-а! Чакай!

ДОБРОМИР: Какво има?

ИВА: Пеперуда е кацнала на работо ти, братко Добромире. Не е хубаво нощем да се допре пеперуда до човек.

ДОБРОМИР: Какво от това?

ИВА: Казват, че човек умира, ако кацне пеперуда на него в нощна доба.

ДОБРОМИР: Никой от нас няма да убегне този час... И колкото бог по-скоро ни го изпрати, толкова е по-голямо благоволенieto му..

ИВА: Прав си, братко Добромире. Защото който се грижи за добротетното на другите, няма право да мисли за своя собствен живот.

/От дъното се раздава гласа на Мануил/

МАНУИЛ: Поцади го господи, за всички грехове, които е направил или мисли да направи.

/Добромир и Ива коленичат./

ИВА: Господи, покади!

МАНУИЛ: От бога, от нас и от църквата да му бъдат простени. Да се поклоним отцу и сину и светому духе. Амин!

ДОБРОМИР: Благослови и покади. Амин!

МАНУИЛ: Отче свети, приеми своя раб в твоята правда и ниспосли милостта си и светия дух над него...

ИВА: Да бъде според словото ти, господи. Амин!

/Дедец Мануил излиза напред./